

ת"פ 60386/06/14 - חברת החדשות הישראלית בע"מ נגד נוחי דנקנר, מדינת ישראל

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 60386-06-14 מדינת ישראל ואח' נ' דנקנר ואח'
תיק חיצוני:

לפני כב' השופט חאלד כבוב, סגן נשיא
המבקשת חברת החדשות הישראלית בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד נקדימון

נגד
המשיבים
1. נוחי דנקנר (הנאשם)
ע"י ב"כ עו"ד רוזן-עוזר
2. מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי
וכלכלה) עו"ד קורין ועו"ד לבני

החלטה

זוהי בקשה למתן היתר לפרסום קטעים מהתיעוד החזותי של חקירת הנאשם ברשות ניירות ערך, אשר בעקבותיה בין היתר הועמד הנאשם לדין והורשע על ידי בית משפט זה בעבירות שונות הרשעה שאושרה על ידי בית המשפט העליון בע"פ 220/17 דנקנר נ' מדינת ישראל (29.8.2018).

בבקשה נטען שהנאשם היה אחד מאנשי העסקים החשובים והמשפיעים בישראל בעשורים האחרונים והיווה דמות ציבורית בעלת כוח רב ומעמד מיוחד. פעילותו העסקית של הנאשם באמצעות החברות בהן שלט, ביניהן חברות תקשורת, חברות ביטוח, בנקים, חברות נדל"ן וחברות תעשייה, היתה בעלת השפעה ניכרת על חיי המשק והכלכלה בישראל.

אחת השאלות המרכזיות שהתעוררו בהליכים המשפטיים שהתנהלו נגד הנאשם היתה שאלת מודעותו לפעולות שנעשו על ידי נאשם אחר ומעורבותו בפעולותיו של הנאשם האחר. בבקשה צוין שבית משפט זה בהכרעת דינו, בסעיף 702 להכרעת הדין, מתח ביקורת על הנאשם כאשר עמד על הניגוד בין הימנעותו ממתן תשובה לשאלה בחקירתו ברשות ניירות ערך לבין התשובה השלילית הברורה שנתן לשאלה האמורה במסגרת עדותו בבית המשפט.

נושא זה זכה להתייחסות נרחבת גם בפסק דינו של בית המשפט העליון, פרק שלם שהוקדש לשתיקתו של הנאשם בחקירתו ברשות ניירות ערך כפי שמפורט בסעיף 64 לפסק הדין מפי כב' השופט הנדל "תשע דקות ספציפיות בחקירתו של דנקנר ברשות ניירות ערך ראויות לתשומת לב מיוחדת [...] באופן מפתיע למדי דנקנר לא השיב

על השאלה במשך תשע דקות שלמות, אשר בסיומן ביקש להתייעץ עם עורך דינו והחקירה הופסקה".

המבקשת מוסיפה וטוענת כי ההליכים שהתנהלו כנגד הנאשם החל מראשיתם ועד הרשעתו החלוטה, עוררו ענין ציבורי רב וסוקרו בהרחבה על ידי כלי התקשורת. מדובר במעשים שבוצעו על ידי הנאשם בחברת אי.די.בי, חברה ציבורית שמניותיה הוחזקו בידי הציבור ומכאן ההשלכות הרוחביות והחשיבות הציבורית בחשיפת קטעי חקירה אלה. המבקשת מציינת כי קיים אינטרס ציבורי מרכזי בהצגתן לציבור של העובדות כהווייתן באופן בלתי אמצעי, במדיום חזותי, כאשר התיעוד החזותי הוגש לבית המשפט, הוקרן באולם בית המשפט ובית משפט זה כמו גם בית המשפט העליון ביססו את הכרעתם, בין היתר, על תיעוד חזותי זה.

בצד המשפטי ביקשה המבקשת להדגיש את העקרונות המנחים בסוגיה זו, עקרון פומביות הדיון והפרשנות המצמצמת שראוי ליתן לסעיף 13 לחוק, זכות הציבור לדעת, חופש הביטוי והעיתונות והחופש לפרסם ברבים את הנעשה בבית המשפט. הרציונאל השני הוא התרומה לתקינות ההליך השיפוטי ולשיפור איכות ההחלטה הניתנת בסוף ההליך. הרציונאל השלישי והאחרון הוא אמון הציבור ברשויות הציבור בכלל ובבתי המשפט בפרט.

המבקשת תמכה את בקשתה בציטוטים מתוך פסקי דין שניתנו בעיקר על ידי בית המשפט העליון.

לבקשה צורפה תגובת הפרקליטות אשר התנגדה לפרסום התיעוד החזותי, ביקשה להדגיש את העובדה שעל פי ההלכה הנוהגת יש לפרש את סעיף 13 ככזה שאינו מתיר פרסום תיעוד חזותי, אלא בהתקיים נסיבות חריגות וכאלה לא מתקיימות במקרה דנן.

המשיבה הפנתה לאותן הלכות ופסקי דין שהובאו על ידי המבקשת (גם ב"כ הנאשם הפנתה לאותה פסיקה), כאשר הם נסמכים על קביעות של בתי המשפט לפיהן לא קיים אינטרס ציבורי בעל ערך שמצדיק את הבקשה, אין בפרסום התיעוד החזותי כדי לתמוך בזכות הציבור לדעת, או בשיפור איכות ההחלטה או בשמירת אמון הציבור במערכת בתי המשפט.

דעתי כדעת עמדת הפרקליטות בסוגיה זו.

אין חולק בדבר חשיבות הערכים המפורטים בבקשת המבקשת, עיקרון פומביות הדיון כמו גם זכות הציבור לדעת, הם ערכים שזכו בפסיקה הישראלית למעמד מיוחד - מעין מעמד על.

הערך של שיפור איכות ההחלטה כמו גם שימור אמון הציבור במערכת בתי המשפט גם הם ערכים בעלי חשיבות רבה שלא ניתן לבטלם ועל בית המשפט לשים אותם לנגד עיניו שעה שהוא מאזן בין אינטרסים אלה לבין אינטרסים נוגדים בעלי ערך משמעותי כגון שמירה על הפרטיות, מניעת פגיעה בכבוד שלא לצורך.

התיעוד החזותי הוגש כראיה במסגרת ההליך הפלילי וגם הוצג באולם בית המשפט. תמלילי החקירה שתועדה בתיעוד חזותי גם הם הוגשו כראיה בתיק, וזכו גם לפרסום לא מבוטל שעה שכלי התקשורת סיקרו את המשפט. קביעות בית משפט זה ובית המשפט העליון בנוגע לתיעוד החזותי זכו להתייחסות נרחבת במסגרת ההכרעות השיפוטיות והובלטו על ידי התקשורת.

כך שאין בפני עניין של פומביות הדיון או שיפור איכות ההחלטה של בית המשפט, או זכות הציבור לדעת שהרי כל חקירותיו של הנאשם כמו גם תמלילי החקירה הוגשו כראיות לבית המשפט והם נגישים לפרסום.

פומביות היא כאמור ערך נעלה, בעל מעמד מיוחד, אך זהו ערך יחסי ולא אבסולוטי. בבוא בית משפט ליישם מלאכת איזון עדינה בין הזכות לפומביות הדיון לבין מניעת חשיפה מיותרת ולא הכרחית של נחקר ברגעי שפל ואולי ביזיון שלו, לעיתים בעליבותו, אין בית המשפט יכול להתעלם מהפגיעה שנגרמת לנחקר במקרה שכזה ועל בית המשפט לבחון בחון היטב האם פגיעה זאת נעשית לצורך קידום ערך חברתי שמצדיק את הפגיעה.

אם אוסיף לכך את החשש אודותיו הרחיב בית המשפט העליון בפרשת תורג'מן ובפרשת זדורוב כי פרסום שכזה עלול להביא נאשמים או חשודים להימנע מחשיפת כל האמת ולמסור עדות חופשית ומלאה שעה שזו מתועדת חזותית שמא החשש מפרסום תיעוד חזותי זה עלול להרתיע את הנחקרים או החשודים ובכך לפגוע פגיעה בלתי מידתית בערך חשוב בפני עצמו - ערך גילוי האמת.

מניעת פגיעה בפרטיות, בכבוד ובצלם האנושי של הנחקר גם הם ערכים שעל בית המשפט ליתן להם משקל ראוי. אין לשכוח שבתיעוד חזותי קיים פוטנציאל רב לפגיעה בכבודו ובפרטיותו של הנאשם וביחוד באותו קטע בין תשע דקות שבלשון המעטה התנהלות הנאשם אינה מיטיבה עימו ומציגה אותו באופן לא מחמיא.

לא התעלמתי מהחלטה נוספת שניתנה על ידי בתיק זה בה נעתרתי לבקשה שהוגשה על ידי העיתונאית, הגב' עמליה דואק, לפרסם שיחה מוקלטת בין הגב' זעפרני, בכירה בבנק הבינלאומי, לבין

מר איתי שטרומ. משבאתי לאזן שם בין הפגיעה בפרטיותה של הגב' זעפרני לבין האינטרס הציבורי שבפרסום אותה שיחה מצאתי שמדובר בפרסום בעל עניין ציבורי לא מבוטל שיש בו כדי לשפוך אור על התנהלות של בנק מסחרי גדול בישראל שעה שהוא נדרש לסוגיה של מתן אשראי, כך שאין מדובר בעניין רכילותי גרידא. לא התעלמתי מהפגיעה בערך הפרטיות אך שם היא התגמדה אל מול העניין הציבורי אשר עמד בבסיס החלטתי לפרסם את אותה שיחה מוקלטת.

אשר על כן, מצאתי לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, י"ז שבט תשע"ט, 23 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.